

han overfor selskabet har anmeldt sin erhvervelse af aktien, jfr. i denne sammenhæng forslagets § 27.

Til § 14.

Bestemmelserne i denne paragraf, der regulerer selskabets stilling over for en aktietegner, der ikke rettidigt har foretaget den ham påhvilende indbetaling, adskiller sig indholdsmæssigt noget fra de andre nordiske forslag, og der er i øvrigt mellem samtlige forslag visse uligheder af mere formel karakter.

Stk. 1. Bestemmelsen er en skærpelse i forhold til AL 1930, § 34, hvor morarenten er på 6 pct., idet denne i forslaget skal svare til den officielle diskonto med et tillæg af 2 pct. Denne rentefod svarer til, hvad der er foreslået i justitsministerens forslag til ændring af købeloven, gældsbrevsloven og forsikringsaftaleloven.

Stk. 2. Det materielle indhold af *1. pkt.* er overført fra 1930-loven.

Som *2. pkt.* er optaget den nye bestemmelse, at selskabet i tilfælde, hvor aktien (interimsbeviset) er udleveret til aktionæren, efter udløbet af fire ugers fristen kan kræve den tilbageleveret ved umiddelbar fogedforretning i overensstemmelse med retsplejelovens § 609. En sådan bestemmelse har man anset for nødvendig, for at reglen om selskabets adgang til at afhænde aktien kan få nogen praktisk værdi.

Efter AL 1930 § 34, stk. 2, skal afhændelsen af aktien „ske ved et medlem af en her i riget anerkendt fondsbørs eller ved offentlig auktion.“ Denne regel har givet anledning til kritik, idet man med rette har påpeget, at salg af nødlidende aktier ved auktion må anses for både upraktisk og lidet betryggende for aktionæren, som ikke kan være sikker på, at denne salgsmåde vil udbringe en pris, der svarer til aktiens virkelige værdi. I forslaget har man derfor udelukket denne salgsmåde ved alene at foreskrive salg gennem en fondsbørsvekselerer.

Til § 15.

Bestemmelsen om, at aktier, tegnet ved selskabets stiftelse, skal være fuldt indbetalt inden 1 år efter selskabets registrering, er overensstemmende med AL § 30, stk. 1, 1. led. Den dispensationsadgang til at overskride fristen, som indeholdes i AL 1930 § 30, stk. 1, 2. led, er ikke medtaget i forslaget da erfaringerne har vist et meget ringe behov for dispensation.

I øvrigt indeholder forslagets § 15 nye, præcise regler om følgerne af, at et-årsfristen overskrides. I overensstemmelse med principperne i de andre nordiske forslag går disse ud på, at der af aktieselskabs-

registeret skal gives selskabet en passende frist til at berigtige forholdet, men at selskabet, når denne frist også overskrides, ubetinget skal opløses, jfr. derimod nedenfor vedrørende kapitalforhøjelser (§ 16).

Til § 16.

Forslagets § 16 indeholder reglerne om manglende anmeldelse af restindbetaling på aktier tegnet ved kapitalforhøjelsen.

Ligesom i § 15 fastsættes der i denne paragraf en 1-årsfrist. Sker sådan berigtigelse ikke ved rettidig anmeldelse herom, skal overregistrator efter en passende yderligere frist indføre i registeret, at aktiekapitalen er nedsat med et beløb, der svarer til de ikke fuldt indbetalte aktiers pålydende, og at vedtægterne er ændret tilsvarende. Da den manglende indbetaling ikke har relation til betingelserne for selskabets lovlige tilblivelse, således som det er tilfældet i § 15, må sanktionen anses for rimelig og fuldt tilstrækkelig.

Kapitel 4.

Aktier, aktiebrev og aktiebog.

(AL §§ 23-28, udkast 1964 §§ 25-30 og bemærkningerne hertil s. 102-112.)

Til § 17.

Hverken 1930-loven eller 1964 udkastet indeholder nogen udtrykkelig bestemmelse svarende til forslagets § 17. Denne bestemmelse fastslår den hovedregel, at alle aktier har lige ret i selskabet, og bestemmer, at hvis dette ikke skal være tilfældet, må der skabes vedtægtsmæssig hjemmel herfor ved etablering af forskellige aktieklasser. Vedtægterne skal da angive forskellighederne mellem aktieklasserne, størrelsen af disse, samt den fortegningsret til nye aktier, som tilkommer aktionærerne ved forhøjelse af aktiekapitalen.

Bortset fra kravet om præcisering af aktieklassernes fortegningsret i tilfælde af kapitalforhøjelse må disse nye bestemmelser dog anses for en simpel洛夫æstelse af retstilstanden efter 1930-loven, herunder af den aftalefrihed, som AL 1930 § 8, litra d, forudsætter.

Bestemmelsen om fortegningsretten, der må ses i sammenhæng med forslagets § 30, stk. 2, er et led i bestræbelserne på at effektivisere de i 1964-udkastets § 20, stk. 1, jfr. § 19, stk. 3, litra g, foreslåede bestemmelser om aktionærernes fortegningsret.

Det bemærkes, at efter forslaget til lov om anpartsselskaber § 13 og § 14, stk. 1, er kontraktsfriheden i disse selskaber ikke underkastet tilsvarende begrænsninger som efter forslagets §§ 18-20.